

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
str. 12.

N^{ER}
192.

Pojedynczy numer na wielko-
wym papierze gr. 10.

CZWARTEK DNIA 18 SIERPNIA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 4, 953	+12. 3	+ 8,0	zachodni mocny	Pachmurno	
17. 12	„ 5, 637	+17. 0	+10,0	„ „	„	
3	„ 5, 063	+16. 7	+ 9,0	połu: za. mocny	„	
9	„ 5, 319	+13. 1	+ 7,3	zachodni słaby	pochmurno	

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PARYZ 6 Sierpnia. — „Od onegdajsza (wyraża Kurjer francuzki) tutejsze dyplomatyczne ciało jest w ustawicznym poruszeniu. Posłowie wielkich mocarstw mieli w tych dniach 4ry narady; iedną u ambassadora rossyjskiego, drugą u prezesa rady ministrów, trzecią u ambassadora angielskiego, a czwartą u ministra spraw zagranicznych.„ — Na ostatniej naradzie (pisze dziennik handlowy) uwiadomił hr. Sebastiani Austryę, Anglię, Prussy i Rossyę, iż rząd postanowił posłać woysko do Belgii, z dołączeniem oświadczenia: że skoro cel tej wyprawy Jopiety zostanie, to jest Hollendrzy odpartemi zostaną do swych granic, woysko francuzkie ustąpi zaraz z ziemi belgijskiej, bez zatrzymania żadney twierdzy.„ — Dziennik National twierdzi, że hr. Sebastiani złożył razem posłom 4ch mocarstw to oświadczenie na piśmie.

Jedne z tutejszych dzienników utrzymują, że wkroczenie woyska naszego do Belgii utwierdzi pokdy powszechny przez przymu-

szenie króla hollenderskiego do przyięcia 18 priedugodnych punktów konferencyi londyńskiej; drugie, że zrzędzi wojnę powszechną, ponieważ Hollandya nie odważyłaby się wydać woyny bez poprzedniczego zapewnienia zewnętrzney pomocy.

Dziś pułk huzarów Orleanu i pierwszy pułk ułanów udały się z St. Germain do północnego woyska. — Oprócz północnego woyska, które wchodzi do Belgii, stanie ieszcze podług pism tutejszych pod St. Lo odwodowy korpus z 15,000 ludzi złożony.

Stojące pod rozkazami jenerala Bonnet w zachodnich departamentach woyska, podzielone bydź mają na dwie dywizye i otrzymają nazwisko obserwacyynego korpusu Loary.

Dziennik handlowy donosi: „Nadeszła do Cherburga telegraficzna depesza, donosi, iż wkrótce nadeyda tam 4 pułki piechoty z 8 działami, i uwiadomia prefekta morskiego, aby poczynił przygotowania do wsadzenia tych woysk na okręty; przeznaczenie ich ieszcze niewiadome.„

Hr. Simeon udzieli w następnicy ponie-

działek izbie parów projekt adresu do króla. Wyznaczona w izbie deputowanych komisya do ułożenia takiegoż adresu, odbyła już dwie narady, ale jeszcze daleko nie poszła. P. Etienne odczyta go izbie.

Jenerał Lafayette złożył wczoraj w biurze izby deputowanych petycją, w której członki komitetu polskiego, na których czele podpisał się P. Cauchois-Lemaire, upraszają izbę, aby nakłoniła rząd do uznania niepodległości Polski.

LONDYN 7 Sierpnia. — Onegdaj poseł hollenderski, P. Falck, rozmawiał w izbie skarbowey z lordem Grey. Tegoż dnia w wydziale spraw zagranicznych odbyła się narada pomiędzy ministrami wielkich mocarstw i lordem Palmerston, który rozmawiał jeszcze potem z posłem belgijskim, i tegoż dnia członek poselstwa belgijskiego udał się z pismem lorda Palmerston do Bruxelli.

Gazeta Times pisze: "Z ostatnich z Lizbony listów okazuje się widocznie, oczem jeszcze wątpiono, że wszystkie zabrane na Tagu przez eskadrę francuzką wojenne portugalskie okręty, uprowadzone zostaną jako prawa zdobycz. Okręty te stanowiły całą portugalską flotę, wyjąwszy dwie korwety przed rozpoczęciem nieprzyjacielskich kroków zabrane i do Brestu przyprowadzone, które zwrócone zostaną, równie jak zabrane w tymże czasie kupieckie okręty. Sądzą, iż eskadra francuzka za 10 dni zostawiwszy 2 fregaty, odplynie z portugalskimi okrętami z Tagu, a t. k Don Miguel pozostanie bez obrony morskiej. Mówią, że admirał francuzki nie sądził, aby bez obalenia Don Miguela rzecz zagodził, i myślał już o wysadzeniu na ląd 3000 wojska, gdyby tylko od uczestników stronnictwa konstytucyynego o to był wezwany. Przy panującym mniemaniu, mało kosztowałoby było pracy opuszczenie Lizbony. Lecz przedsięwzięte przez Don Miguela ostrożności środki przewazyły. Wszystkie osoby mogące sta-

nąć na czele powstania, powędrowały do więzień lub na wygnanie, a reszta ukryła się w domach dla uycia zemsty miguelistów, która spotkała wszystkich, którzy tylko dostrzeżonemi zostali. „

BRUXELLA 3 Sierpnia. — Pisma belgijskie czynią następujące porównanie między wojskowemi siłami hollenderską i belgijską:

"Wojsko hollenderskie urządzone zostało na wysoki stopień; liczne osady bronią obu głównych punktów jego działań: Mastychtu i cytadelli antwepskiej; wszystkie czynne wojska, zarówno gotowe do ataku jak obrony, połączone są w 3 obozach, które opierają się o twerdze brabantkie, osadzone gminnemi gwardyami pierwszego powołania. Pierwszy z tych obozów pod Eindhoven liczy 14,000 ludzi pod jenerałem Meyer, przeznaczony do opierania się przedsięwzięciom belgijskiego wojska Mozeli, i wspiera go odwodowe wojsko z 7000 złożone pod jener. Cort-Heligers. Pod Breda obozuje inny korpus, liczący 22,000 piechoty, liczącą jazdę i 52 dział. Nakoniec 3ci obóz niedaleko granicy w Groot-Zundert, liczy znaczną siłę i wiele lekkiej artylleryi. Nie należy mniemać, ażeby przeciw tak wielkiej sile z naszej strony poczynione były potrzebne środki, iakich przezorność wymagała; ażeby całe nasze wojsko stało na granicach, a gwardya narodowa w szeregach. Z tego wszystkiego nic się nie stało, i ze wstydem powiedzieć musimy, bo to już nie jest tajemnicą, że wojsko nawet, któremu nadano szumne nazwisko "wojska Skaldy", jest jedyną siłą, którą wystawić możemy przeciw obozowi w Groot-Zundert i nie liczy jak 6000 piechoty, 700 jazdy i 16 dział. Jeśli granice nasze są teraz odstępione, nie potrzeba jednak sądzić, ażeby to z niedostatku wojska pochodziło; gdyż posiadamy 68,000 głów wojska pol bronią i 40,000 gwardyi narodowej gotowej do ruchu. Lecz żołnierze na-

si jako w czasie pokoju znawdająca się na osadach wewnątrz kraju, i jeżeli woyska niema na granicach, tedy jest go podostatkiem w Bruxelli, gdzie 12,000 gwardyaków są dostateczną siłą do utrzymania spokojności.

W ministerstwie wojennem panuje wielka czynność; cofniono już woyska nasze z księstwa Luxemburskiego, gdyż w księstwie tem utrzymany jest *status quo*, i odwołano osady z twierdz nad granicą francuzką. Wszyscy tu zwracają myśl ku Francyi i oczekują pomocy. (Ta już nastąpiła.)

Król przy odjeździe z Antwerpii zostawił dla ubogich 10,000 fr. Dnia 30 lipca pojechał ztamtąd do Lowanium, gdzie w pośród danej dla niego uczty, wystrządy działowe uwiadomiły go o rozpoczęciu nęprziacielskich kroków przez Hollandyą przeciw Belgii. Nieczekaając końca uczty, udał się na powrót do Bruxelli.

Oto jest mowa, którą król miał w kongressie po wykonaniu przysięgi:

„Mości Panowie! Uroczysty akt dopiero co dopełniony, kończy towarzyską budowę, rozpoczętą przez patriotyzm narodu i jego reprezentantów. Państwo urządzone jest ostatecznie podług form konstytucyą przepisanych. Konstytucya ta jest waszem dziełem, i ta okoliczność, którą winni iścieście położeniu, w jakim był kraj, zda się mi być szczęśliwszą. Okoliczność ta usunęła kolizye, któreby mogły były powstać między różnemi władzami i nadweryżyć jedność, jaka między niemi panować powinna. Szybkość, z którą udałem się do Belgium, powinna was przekonać, że wierny mojemu słowu, aby stanąć w pośród was nie czekałem na nic, jak tylko abyście sami usunęli przeszkody, które się mojemu wstąpieniu na tron sprzeciwiały. Rozmaite uwagi, rozwinięte w owey ważney dyskusyi, która ten rezultat wydała, będą przedmiotem moiego żywego udziału. Od chwili wstąpienia moiego na

niemię Belgów otrzymałem dowody czułej życzliwości; tyle jestem tem poruszony, ile za to wdzięczny. Na widok ludu, który swoim odgłosem potwierdził akt narodowej reprezentacyi, mógłem się przekonać, że wezwany byłem życzeniem ludu, i poznać sakkiem, jakie obowiązki wkłada na mnie takie przyjęcie. Dumny, że przez wasz wybór zostałem Belgiczykiem, wezmę sobie za postanowienie, bydź takim przez moję politykę. Przejeżdżając kraj francuzki przyymowany byłem również z większą życzliwością i w tem sposobie myślenia, na którym wiele polegam, upatruję zsmiona związków zaufania i przyjaźni, które pomiędzy obudwoma krajami istnąć powinny. Każde polityczne wzruszenie pociągą za sobą to, że na chwilę uciska interessa materyalne. Atoli za nadto znam ważność tych interessów, iżbym nie miał się niebawem przyczynić gorliwie, przez naczynnieszą troskliwość, do podniesienia handlu i zarobkowości, tych zasad życia i szczęścia narodowego. Związki, które w sąsiednich krajach utworzyłem, wspierać będą, spodziewam się, usiłowania, którem się niebawem poświęcę dla osiągnięcia tego celu. Lecz chętnie wierzę, że lud belgijski odznaczający się zdrowym rozumem i rezygnacyą, nie będzie przypisywał rządowi trudność położenia, które połączone jest ze stanem niedoli, całą Europę dotykającej. Chcę mieć wszystkie objaśnienia, przyzwać wszystkie widoki ulepszeń i na samem miejscu jako już począłem czynić, chcę zebrać wyjaśnienia zdolne w tey mierze tok administracyi oświecić. Mości Panowie! Przyjąłem koronę, którąście mi ofiarowali; lecz tylko w zamiarze, aby dopełnić dzieła szlachetnego i pożytecznego — jestem powołany do ustalenia instytucyi wspierałomyślnego ludu i utrzymania tego niepodległości. Serce moje niezna inney dumy, jak widzieć was szczęśliwemi. Przy tak rozczu-

lącey uroczystości muszę wam wyrazić iedno z moich gorących życzeń. Naród wychodzi z silnego przesilenia; oby dzień ten zatarł wszelką menawid, zniszczył nieprzyjemne uczucia; oby iedna myśl ożywiła wszystkich Belgijczyków, myśl szczerey i otwartej iedności. Poczytałbym się za szczęśliwego, gdybym się mógł przyczynić do tego rezultatu, iuż przygotowanego przez mądrość szanownego męża, który z tak szlachetnym patriotyzmem poświęcał się ocaleniu swoiey oyczyzny. Mości Panowie! Spodziewam się, że dla Belgium będę zakładem pokoju i spokoyności; atoli przewidywanie człowieka iest zwodnicze. Gdybyśmy pomimo tytu ofiar dla utrzymania pokoju, wojną byli zagrożeni, nie wahałbym się odwołać do męztwa ludu belgiyskiego i mam nadzieję, iżby się całkiem połączył ze swoim naczelnikiem dla obrony kraju i swoiey narodowey niepodległości.,,

SMIRNA 12 Czerwca. — Kuryer tuteyszy zawiada następujący list pod dniem 9 czerwca

z Syra: — "Rozchodzi się wieść, że prezydent postanowił zwołać do Argos narodowe zgromadzenie, że doniósł o tem Hydryotom, wzywając ich, iż przychylając się do ich życzenia, pragnie, aby także dla niego coś przyiemnego uczynili, i wychodzącego w Hydra pisma Apollo wydawać zabronił. Rada hydryska odpisała na to: że najważniejszego warunku wolności, to iest wolności druku odstąpić niemoże, i że sprzeciwia się zgromadzeniu narodowego kongressu w Argos, który odbydź się powinien w Hydra, Spezia lub Eginie, ażeby wszyscy deputowani łatwiej tam ziechać mogli, i ponieważ w tych miejscach wolnieyszemi będą od w pływ przzydenta i iego ajentów. — Jeden z admirałów greckich, Manoli Tombasi, umarł w Hydra bawiać dni dwa. Był on główną podporą powstania w r. 1821, a później naygłośnieyszym przeciwnikiem prezydenta, któremu udało się nakłonić wszystkie umysły do żądania innego urzędzenia kraju.,,

D O N I E S I E N I A.

Prezes Sądu Appellacyynego &c.

Stósownie do art: 118 K. C. podaie do publiczney wiadomości, iż Trybunał I. Inst: kraju tuteyszego wydał pod dniem 20 Marca r. b. wyrok, morą którego stosownie do art: 119 K. C. po upłynieniu roku od wyroku nakazującego wyekskwowanie w d. 19 Listopada r. 1829 zapadłego Józef Sandorski za nieprzıtomnego ogłoszonym został.

W Krakowie d. 9 Kwietnia 1831 r.

Piekarski.
Massalski Sekretarz.

Wdniu 23 Sierpnia 1831 r. o godz. 9 ranney, we wsi Węgrzicach, w okręgu W. M. Krakowa, w gminie II. Mogiłskiey, w drodze eksekucyi sądowey, odbędzie się publiczna licytacya, krów, wieorzków 2, koniczyny na pnju zagonów 9, ziemniaków zagonów 10, oraz sprzętów gospodarskich, żyta i jęczmienia w snopie, etc. Chęć licytowania mających podpisaną na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie d. 12 Sierpnia 1831 r.

Teodor Jaworski Kom: Sąd.

Dnia 23 Sierpnia r. b. 1831 o godz. 10 z rana, w Sukiennicach Miasta Krakowa odbędzie się sprzedarz przez publiczną licytacyą ruchomości, w drodze eksekucyi sądowey za tradowanych, iako to: ubiorow męskich, damskich, chustek, bielizny, stolarszczyzny i zegarki, kieszonkowego złotego i stołowego. Chęć kupna mający, stawi się w miejscu i na terminie w gotowe srebrne pieniądze zaopatrzony.

W Krakowie d. 17 Sierpnia 1831 r.

Dziarkowski Kom: Sąd.